

[Steenholdt]

Det skal indrømmes, at det både for regeringen og for folketinget ville have været forståeligt i forbindelse med hjemmestyrets indførelse at sige, at de områder, som overføres til hjemmestyret, herefter skulle finansieres af den grønlandske skatteyder selv og ikke af den danske. Jeg er glad for, at den danske regering har været i stand til at fastholde de med Grønland truffne aftaler om ydelse af bloktilskud til fortsat udvikling af det grønlandske samfund. Det er en gestus, som borger godt for den solidaritetsfølelse, som hersker mellem grønlændere og danskere. Som alle ved her i salen, er denne solidaritetsfølelse et overordnet led i mit partis, atassuts, politiske grundlag, skal vi sige politiske filosofi. Uden denne følelse af samhørighed ville vi være ganske ilde farne.

Jeg har sagt tidligere fra denne talerstol, at mit parti ønsker at være helt solidarisk med det danske folk i forbindelse med den forfærdende økonomiske krise, vi oplever i disse år, og når man nu i forbindelse med finanslovforslagets færdiggørelse opdager, at man oven i købet er blevet bedre behandlet, end solidariteten egentlig tilsiger, ja, så bliver glæden på vores side så meget større. Det siger jeg tak for.

Når dette er sagt, vil jeg lige tilføje, at denne positive solidaritetslinje, som bl. a. jeg er talsmand for, af visse grupper i Grønland søges sværet til og mistænkeliggjort. Vi bliver en gang imellem betegnet som danske medløbere, danske rygklappere. Jeg skal ikke beklage mig over den slags angreb, så længe de rettes mod personen selv, f. eks. min egen person, for det er ofte den lod, en politiker udsættes for, men jeg ynker de angribere, som er nødt til at benytte sig af en sådan handling på et politisk-filosofisk plan, for det viser, at de nægter at se kendsgerningerne i øjnene, ja, at de ligefrem med nærmest ond vilje gennem den slags udtalelser forsøger at ødelægge det grundlag, vi har skabt gennem generationer i form af det fællesskab, vi har haft i mange år – et fællesskab, som fortsætter nu under hjemmestyreordningen.

Denne følelse af fællesskab mellem danskeren og grønlænderen har været svær at udvide til andre lande og andre folk. Her tænker jeg på Grønlands forhold til EF. Som bekendt er modstanden mod Grønlands medlemskab af EF fortsat betydelig blandt

den grønlandske befolkning trods visse positive forbedringer på det sidste.

Regeringen ved, at dette forhold er meget ømtåligt, og derfor må det stærkt beklages, når visse uvidende embedsmænd i Bruxelles træder på dette forhold. Jeg tænker på den situation, som er opstået i forbindelse med forhandlingerne om fiskeriets ordning omkring Grønland. Det er stærkt beklageligt, når embedsmændene handler hen over hovedet på grønlandske og for den sags skyld også danske politikere og forsøger at afgøre tingene uden hensyn til dette forholds ømtålighed. Jeg skal meget henstille til regeringen at påtale sådanne skridt uden tøven og med den styrke, som solidariteten mellem Grønland og Danmark giver os.

I anledning af den »kosmetiske« tale, vi hørte fra ordføreren for fremskridtspartiet, hr. Glensgård, vil jeg sige, at grønlænderne og færingerne aldrig har kunnet lide den kosmetik, som fremskridtspartiet politisk anvender mod de nordatlantiske øer, men jeg vil dog sige til hr. Glensgårds ros, at hans tale om Grønland var betydelig bedre end den tale, vi hørte fra fremskridtspartiets side i forbindelse med sidste års finanslovdebat. Selvfølgelig tænker jeg også på de mange ændringsforslag, som også gælder for Grønlands administration. Dem kan jeg sammen med mine kollegaer fra de nordatlantiske lande ikke godkende. Men vi håber stadig væk på forbedring i den politik, som føres fra fremskridtspartiet. Vi har så meget brug for enighed i det danske folketing.

Lindenskov (S):

I bemærkningerne til ændringsforslagene ved tredje behandling af finansloven har fremskridtspartiet i en række tilfælde på meget kategorisk måde tilkendegivet sine synspunkter på forholdet Danmark-Færøerne, og da disse udtalelser eller motiveringer i høj grad beror på fejlagtige og, må jeg sige, til dels urigtige påstande, ser jeg mig nødsaget til at tilbagevise disse.

Det er aldeles urigtigt, når fremskridtspartiet fremfører, at det store flertal af den færøske befolkning overhovedet ikke ønsker at have noget som helst med Danmark at gøre, og ligeledes, at Færøerne ikke interesserer sig for olieforskning ved Færøerne, eller at Danmarks forbindelse med Færøerne i årtier har